

Men at det skal ske i et fortsat godt samvirke med Dansk Flygtningehjælp, mener jeg er indiskutabelt, og de har også, som jeg sagde før, gjort et fornemt arbejde på dette felt igennem en længere årrække.

Et principielt spørgsmål, som statsministeren gjorde temmelig meget ud af i sin tale, hvad jeg er aldeles enig i, er, hvordan vi får løst det problem, at der er boligområder, hvor der er en stadig klarere tendens til, at der kommer til at bo mange udlændinge og også mange danskere med tunge sociale problemer.

Det hjælper ikke noget at lukke øjnene for, at det er et problem. Selvfølgelig er det et kæmpe problem, at der er skoler, hvor der stort set kun er fremmedsprogede børn, og at nægte, at det er et problem, er at lukke øjnene for virkeligheden.

Derfor har vi også i regeringens Byudvalg arbejdet med de problemer. Jeg tror ikke, at der er fundet de endelige løsninger på det her felt, men det har været med til at sætte en masse spændende initiativer i gang ude omkring i landet. Jeg synes f.eks. det, man afprøvede i Frederikshavn, er spændende. Der har man lavet en intensiv undervisning af fremmedsprogede flygtninge- og indvandrerbørn, fra de er 4 år.

Så er der nogle, der vil spørge, om man dog egentlig kan byde de her stakkels små børn, at de skal så tidligt i skole.

Igen her er der klart et dilemma, men dér tror jeg det er meget vigtigt, at man prøver at tvinge sig selv til at tage stilling til, hvad der er det mindste onde. Er det det mindste onde, at man skal starte tidligere i skole, eller er det ikke sådan, at vi er nødt til at se i øjnene, at hvis børn født og opvokset i Danmark, børn af folk, der skal blive her, måske endda af danske statsborgere, ikke er i stand til at klare sig i skolen på et blot nogenlunde enkelt plan, svigter vi dem i en alt, alt for høj grad?

Jeg nævner den frederikshavnske model for at understrege, at der også findes supplementer til den diskussion, der hidtil har været om det her felt, hvor man kun taler om at transportere børnene rundt i busser og lave kvoter og den slags; det, jeg nævner her, er et godt supplement, synes jeg, til en idéudvikling, som er fuldstændig nødvendig.

Det er også vigtigt, at vi får arbejdet videre med forskellige typer forsøgsordninger, når det drejer sig om det boligsociale. Også dér må jeg sige, at jeg ikke tror, man endnu har fundet de vises sten, og det er rigtigt, som statsministeren sagde, at det er en meget, meget langsigtet indsats, der skal til på det område.

Jeg tror ikke, der er nogen, der kan forestille sig, at man i løbet af 2-3-4 år kan få vendt en ond spiral. Det, vi kan med Byudvalgets arbejde, er, at vi kan få stoppet den onde spiral og forebygge, at den opstår flere steder, og på lang sigt kan vi så måske være med til at lave nogle bedre løsninger ude i lokalområderne. Jeg tror, der er meget hårdt brug for det.

Der er også hårdt brug for det, fordi det er vigtigt, vi fastholder, at hvis man skal leve i Danmark, er man nødt til at have de allermost grundlæggende færdigheder, og dertil hører sproget nu engang med. Jeg ved godt, der er enkelte i den offentlige debat, der siger, at det ikke betyder særlig meget. Jeg tror, det betyder uendelig meget, og hvis ikke vi sørger for, at det er i orden – og vi må jo se de fremmedsprogede skoler som en konsekvens af en meget skæv bosætning – vil vi simpelt hen komme til at skabe et nyt proletariat, som får de ringeste muligheder overhovedet i det danske samfund.

Der er indimellem – og her er jeg igen tilbage i principperne – folk, som så spørger, om man dog ikke kunne klare nogle af alle de her problemer ved at give udlændingene nogle mindre sociale ydelser. Det er der faktisk nogle der i ramme alvor spørger om.

Til det er svaret, at regeringen ikke ønsker at indføre et nyt fødestedskriterium, når det gælder modtagelsen af sociale ydelser. Det, der er vigtigt, er, at vi får fastholdt og også anskueliggjort for udlændinge, der skal bo i Danmark, at hos os er det nu engang sådan, at rettigheder og pligter følges ad, og skal man have sociale ydelser, skal man også levere et stykke arbejde, og i mange tilfælde vil der jo så i starten være tale om, at man skal gå til sprogundervisning og i det hele taget tilegne sig de færdigheder, der nu engang er helt grundlæggende for, at man kan blive selvhjulp.

Så jeg vil godt helt principielt benytte lejligheden til at tage afstand fra, at vi pludselig skulle indføre A- og B-mennesker her i landet. Det er ikke sådan, at man har behov for en mindre ydelse, hvis man er flygtning fra Chile eller fra Mostar, end hvis man er født i Danmark. Derfor er det vigtigt, at vi ikke lader os inspirere til nogle kortsigtede løsninger, som i det allerhøjeste bare er en lille godbid til den offentlige debat, men som ikke løser ét eneste problem i praksis.

Det sidste principielle problem, jeg godt vil nævne, er, at ud over dette med rettigheder og pligter og ud over, at udlændinge ligesom dan-